

A Krisztus Lelke szerinti advent

Köszöntés: „Az én Uram az Úr semmit nem tesz addig, amíg titkát ki nem jelenti szolgáinak, a prófétáknak!” Ámós 3: 7.

Bibliaolvasás: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az ura on, az ő vállán lészen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A seregek Urának buzgó szerelme művelendi ezt!” Ézs 9:6-7.

Alapige: „És ismét szólt az Úr Akházhoz, mondván: Kérj jelt magadnak az Úrtól, a te Istenedtől, kérj a mélységben vagy fent a magasban! De Akház így válaszolt: Nem kérek és nem kísértem az Urat! Akkor ezt mondta [a próféta]: Halld meg hát, Dávid háza! Hát nem elég, hogy embereket bosszantanotok, még az én Istenemet is bosszantjátok? Ezért ad jelt nektek az Úr maga: Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek, Ki vaját és mézet eszik, míg megtanulja a gonoszt megvetni, és a jót választani; Mert mielőtt e gyermek megtanulná megvetni a gonoszt, és a jót választani, elpusztul a föld, melynek két királyától te részesedsz.” Ézsaiás 7: 10-16.

Az egyik ismert keresztyén könyvkiadó a prédikátorok fejedelmeként ismertté vált Charles Hadon Spurgeon-nak összegyűjtötte néhány prédikációját, melyek Jézus csodatételeiről szólnak. Ennek a könyvnek a következő címet adták:

„Láttuk Jézus Krisztus dicsőségét, így hirdetések az Úr Jézus csodáiról.”

E cím olvasatán elgondolkoztam a mondat üzenetéről, és azt kérdeztem, hogy el lehet választani Jézus csodatételeit a Jézus Krisztus örökkévaló lététől és isteni személyétől? Az emberi kitapintó megközelítés szerint igen, de akkor tegyük becsületesen ezt hozzá a Jézusról szóló minden vallástételünkhöz, és egyúttal mondjuk ki azt is, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus sokkal több annál, mint amennyit érzékelésünkkel be tudunk fogadni. Isten ezt mondja:

„Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utjaitok az én utjaim, így szól az Úr! Mert amint magasabbak az égek a földnél, akképpen magasabbak az én utjaim utjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!” Ézs 55:8-9.

Isten mienknél magasabb gondolatai Isten minden egyes cselekedetére vonatkoznak, így Isten Fia világunkba való eljövetele, köztünk való létére és tetteire, valamint a halálára, feltámadásra és teljes megdicsőülése, de még az Ő visszajövetele a világ megítélésére és az örök dicsőség birtokbavételére is! Másképpen fogalmazva Krisztus Urunk a maga teljes valójában csoda. Csoda a fogantatása, a születése, teljes emberi élete, halála, feltámadása, mennybemenetele és minden, amit csak tudunk és nem tudunk. Ilyenkor karácsony küszöbén a csodát szemléljük, előtte hódolunk, Őt imádjuk, vagy hívjuk segítségül szent nevét. Ezért hát álljunk résen, örködjünk éberén és ne engedjük, hogy az év végi ünnepek forgatagában csak egyetlen gondolat is megkevesbítse a mi Mindenható Urunkat és örökkévaló királyunkat, Jézus Krisztust. Bár valóságos és igaz emberként lépte át elvesztett világunk határát, Ő több mint a beteljesedett prófécia összesége, több mint az asszony magva, több annál, aki a mi ősi ellenségünknek, a kígyónak fejére taposott, több annál, akinek sarkát halálra mardosta a kígyó összezsúzott feje, és több egy jászolban fekvő csecsemőnél.

Hallottátok, hogy csecsszopó gyermekként adatott nekünk, fiúként élt kortársai közt, Isten bárányaként halt kereszthalált, miközben az uralom, mindvégig az ő vállán nyugodott, és most is ott van, míglén át nem adja azt az Istennek, hogy Ő legyen minden mindenekben.¹ Bárcsak felismerhetnénk és megismerhetnénk ma Őt!

A mindenkori ember a bűneset óta adventi várakozásban él. Ezen senki nem változtathat. Nem mintegy viszont az, hogy a Krisztus Lelke szerinti adventi várakozást választjuk, vagy helyette magunk találunk ki magunknak valami igaz adventet pótló hamis adventet. A Biblia olvasása során Júda királyáról hallottunk, Akházról (i.e. 735-715), aki egzisztenciális veszélyben volt, életét és országát Szíria - akkor, mint feltörekvő nagyhatalom - fenyegette. Isten Ézsaiás prófétája által úgy vigasztalta és bátorította Akház királyt, ahogy anya a gyermekét, és noha feletébb nem érdemelte meg egy olyan jelkérésre is felbátorította őt, ami vetekedhetett volna és atyjának, Dávid királynak tett ígérettel.

Időzzünk el ennél a mennyei vigasztalásnál, pontosabban annak lehetőségénél. Lássuk meg benne Isten irántunk való hosszútűrését, szeretetét, jóságát, megbocsátása készséges irgalmát, könyörülő szabadítását, az Ő irántunk való Atyai szívét!

Másként átfogalmazva az elhangzottakat, Ézsaiásból akkor és ott Krisztus szólt Akházhoz, mert a próféta Lelke a Krisztus Lelke!² Önmagában már ez a felállás is csodálatos, hiszen Akházhoz Krisztus Jézus Lelkes szólt, aki a Dávidnak tett ígéret szerint Akáz utóda is!

Bármennyire különös, bennünket is ugyanaz a Szentlélek vigasztal, aki akkor és ott Akház királyt. Ő viszont nem ismerte fel, Ézsaiás próféta beszédében Jézus Krisztust, vajon mi felismerjük a nekünk prédikált evangéliumból a mi Szabadító Ugyözítőnket?

Akház királyt maga a halál fojtogatta, amikor azt parancsolta neki az Úr, hogy kérjen Istentől egy jelet, akár letről a mélyből, akár fentről a magasból. Akház nem tudta, hogy mi lehet az a jel, amit kérni kell, amely lent és a fent, a mélység és a magasság tulajdonságait ötvözi, mert ez a tudás-ismeret csak Szentlélek által lehetséges. Ez a jel a Fiú, az Istennek Fia, a testté lett Ige. Ez ismeret hiányában Akház kérhetett volna valami mélységes földi jelt, vagy valami magasságos mennyei jelt, ami eloszlathatta volna minden rettegését és megerősítette volna őt az Isten ellenségeivel szemben és az atyja trónján. Akház viszont Isten ígéjével válaszolt a prófétának és ezt mondta: „Nem kérek (jelt), nem kísértem az Urat!” Mintha Jézust hallanánk, ahogy elutasította az ördögöt: „Viszont meg van írva: Ne kísérted az Urat, a te Istenedet!”⁴ Betű szerint valóban az Isten ígéje volt, de nem alkalom és Lélek szerint, mely utóbbit még Isten bátorítása is fölerősített.

Jézus Urunk szolgálatának idejében két alkalommal is megtörtént, hogy az írástudók, a farizeusok, a saduceusok, a nép előjárói Jézushoz mentek és az Akház elmulasztott kérésével jelt követeltek tőle, aki maga volt köztük a JEL. Egyszer ezt mondták neki: „Mester, jelt akarnánk látni te tőled!”⁵ Másodszor kísértvén, kérték őt, hogy mutasson mennyei jelt nekik.⁶ Jézus viszont mind a két

¹ 1Kor 15: 25-28.

² „És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nekem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok neked és a te atyádfiamnak, akiknél a Jézus bizonyágtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a próféta Lelke.” Jel 19:10.

³ 12 vers.

⁴ Mt 4: 7; Lk 4: 12. Vö.: „Meg ne kísértsetek az Urat, a ti Istenedeket, miképpen megkísértették Masszában!” 5Móz 6: 16.

⁵ Mt 12: 38.

⁶ Mt 16: 4.

esetben a Hóseás próféta által szolt igéjével válaszolt nekik, amikor gonosz és parázna lelkületeket leleplezte. Hóseás által így szolt hozzájuk: Mert parázna lelkület van bennük, (ezért) nem ismerik az Urat; (így ennek megfelelő) tetteik nem engedik, hogy megtérjenek Istenükhöz.”⁷ Majd így folytatta Jézus: „nem adatik jel e gonosz és parázna nemzetségnek, hanemha Jónás prófétának jele. Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.”⁸ „Képmutatók! Mikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég. Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Hogy van az, hogy az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?”⁹

Parázna lelkület van bennetek, ezért nem tudtok bűnbánatra jutni és megteremni. Milyen a parázna lelkület? Ez a lelkület azt mondja, hogy Jézussal együtt lenni jó, de ugyanakkor azt is mondja, hogy Krisztus nélkül is jó, rajta kívül valaki mással is ugyan olyan jó. Neki teljesen mintegy, hogy Jézus, vagy a Mammon isten hozza izgalomba. A parázna lelkületű embernek tehát teljesen mintegy, hogy Jézus Krisztus vagy tőle teljes idegen valaki, vagy valami tölti fel érzéki tankját. A tékozló fiú történetének képével élve mintegy, hogy atyai ház tisztasága, világossága és szeretete, vagy a disznók vályújához vezető út. A parázna lelkületű embernek teljes mintegy, hogy igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm,¹⁰ vagy együnk, igyunk és az utolsó cseppig ürítsük ki a mostani korszellem és az Antikrisztus által felkínált gyönyörök poharát, mert úgy mond halnap úgy is meghalunk.¹¹

Gondold el testvérem, mi lett volna, ha a názáreti szűz is úgy idézte volna a Bibliát, mint egykor Akház? Mi lett volna, ha Mária a maga Bibliái tudására támaszkodva visszaidézett volna Gábiel angyalnak a törvényből, például azt, hogy férjeselem hajadont, aki teherbe esik, meg kell kövezni, azzal együtt, aki őt megejtette? És mi lett volna, ha ugyanezt az ígét József alkalmazta volna Máriára, hogy ily módon eltakarítsa¹² a „bűnt” Izraelből? Megtörténhetett-e volna rajtuk keresztül, általuk és bennük a csoda? „Ne tévelyegjétek! Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok. Serkenjete fel igazán és ne vétkezzetek, mert némelyek nem ismerik Istent; megszegyenyítésekre mondom.”¹³ Könyörüljön meg rajtuk az Úr és segítsen meg bennünket, hogy Igéjét mindig Szentlélek által idézzük, mondjuk, kérjük és cselekedjük!

Bennünket is szorongat a halál ezernyi látható és nem látható veszedelem által. Mit teszünk? Megeleveníthet Megváltónk a saját szavával, amikor azt mondja, hogy veled vagyok minden nap a világ végezetéig? Igen! Krisztus talpra akar állítani téged, ahogy ezt Akházzal is akarta, aki előtt kitapintható sötétségbe borult a világ, és semmi jövőt nem látott se a maga, sem pedig népe számára. Akkor állt melléje az Úr, és tudtára adta, hogy én vagyok a jövő, a jövő az én személyemben van!

⁷ Hóseás 5: 4.

⁸ Máté 12:39-40.

⁹ Máté 16:1-3

¹⁰ Róma 14: 17.

¹¹ 1Kor 15: 32.

¹² „Ha szűz leány van jegyben egy férfival, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál: Vigyék ki mindkettőjüket annak a városnak kapuja elé, és kövezzék meg őket kövel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. Így tisztítsd ki a gonoszt Izraelből.” 5Móz 22:23-25.

¹³ 1Kor 15:33-34.

Tudsz e valamit kezdeni azzal, hogy Jézus Krisztus a te jövőd, az Ő személyén és földi lakható testének a gyülekezeten keresztül. Nem lehet Jézus Krisztushoz ragaszkodni csak a gyülekezeten keresztül. Csak az anyaszentegyháztól elválaszthatatlan Krisztuson keresztül léphetsz be a jövődbe lépésről lépésre? Kell-e neked ez a Krisztusban felkínált jövő?

Akház elutasítását akkor és ott Isten nem jutalmazta, sőt újból erőt vett magán az Úr és a nitelenség elutasítása ellenére is lefektette a jövő mozdíthatatlan és sziklaszilárd zálogát, mindazoknak, akik benne bíznak és reménykednek. Ekkor ismételte meg Isten már az Édenben is elhangzott ígését az asszony magjáról.

„Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek, ami azt jelenti, hogy velünk az Isten!”

Hogy lehet velünk az Isten egyetlen gyöngye csecsemőben, amikor olyan ellenség tombol mindenfelé, aki nem kímél meg senkit, se anyát, se magzatját, se ifjat, sem öreget. Sámson édesanyján keresztül Szentlélek ezt válaszolja erre a kérdésre:

„Ha meg akart volna ölni az Úr minket, nem fogadta volna el kezünkől az egészen égőáldozatot és az ételáldozatot, és nem mutatta volna nekünk mindezeket, sem pedig nem hallatott volna velünk ilyeneket. És szült az asszony fiat (...), és nevezé annak nevét Sámsonnak, és felnevekedék a gyermek, és megáldá őt az Úr.” Bírák 13: 23-24.

Isten ígéje szerint a föld elpusztul a földet pusztítókkal együtt, de a Fiú megmarad, sőt az örökkévaló uralom mindvégig az ő vállán nyugszik. Higgy Isten Fiában és üdvözlösz mind te, mind pedig a te háznépe! Higgy Jézus Krisztusban és akkor nemcsak neked, de gyermekeidnek is van maradandó jövője!

Mit teszel tehát, aki saját életed királyának tartod magad, de megszámlálhatatlan baj vett körül, utolértek a bűneid, amelyből több van, mint annnyi hajszálad a fejedben, amelyeket most az undokságuk és kiteljesedett pusztításuk miatt végig sem nézhetsz, sőt még a szíved is elhagyott téged? Mit teszel, amikor hallod Isten szabadító szeretetével hozzád szóló bátorítását? Kérj jelt tőlem! Kérj tőlem hatalmas dolgokat! A bűnbánat és bűnbocsánat vajon elég hatalmas dolog neked? Hát az üdvbizonyosság, vagy a feltámadás élő reménysége? Kérj és adatik! – mondja az Úr. Meg akarlak győzni arról, hogy nevedet beírtam az élet könyvébe, hogy neked üdvösséget és maradandó jövőt készítettem. Én vagyok a te jövőd! Nézd és lásd! Egy fiút adtam, sőt az egyszerű szeretett Fiamat adtam, aki szűz által született! Alászállt mélységeidbe, hogy odavigye neked a menny magasságait és téged is fölemeljen. Az a neve, hogy Velünk az Isten! Ha meg akarna ölni az Isten, akkor nem mutatta volna nekünk mindezeket és nem hallatta volna velünk ezt az evangéliumot. Engedd, hogy sokszor Istennek ez a jósága és megdobbantsa végre kővé dermedt hideg szívedet! Ha Istennek ez az üdvözítő szerelme nem indít meg, akkor semmi nincs a világon, ami föltámasztana a bűn és a kárhozat halálából és átvinnie téged a halálból az életbe. Akház egy bibliai ígéssel büszkén, vagy hitetlenül kiütötte Isten személyesen neki szánt felbecsülhetetlen ajándékát, te ne tedd ezt, hanem légy te magad is Isten alázatos szolgája,¹⁴ hogy megalázott voltodhoz lehajolva végre téged is fölemelvén felmagasztaljon¹⁵ a te mennyei Atyád! Ámen.

¹⁴ Lk 1: 48.

¹⁵ „Mert nagy dolgokat cselekedék velem a Hatalmas; és szent az ő neve! És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre [vagy] azokon, akik őt félik. Hatalmas dolgot cselekedék karjának ereje által, elszéleszté az ő szívük gondolatában felfelfakodottakat. Hatalmasokat döntö le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel.” Lk 1: 49-52.